

MDC RENO Konserwacja Dziel Sztuki
mgr Monika Domańska
ul. Kasztanowa 1H, 32-566 Alwernia
tel. 663-158-817

**PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
ELEWACJI WRAZ Z DEKORACJĄ ARCHITEKTONICZNĄ
PAŁACU BADENICH W BEJSCACH
OBECNIE DOMU POMOCY SPOŁECZNEJ**

kwiecień 2015 r.

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

PRZEDMIOT PRAC:

Elewacje Pałacu Badenich, obecnie pełniące funkcję Domu Pomocy Społecznej w Bejskach, Bejsce 230, 28-512 Bejsce.

Nr działki ewidencyjnej 432/2, gmina Bejsce, powiat kazimierski.

INWESTOR:

UŻYTKOWNIK:

Dom Pomocy Społecznej w Bejskach, Bejsce 230, 28-512 Bejsce, gmina Bejsce, powiat kazimierski.

CZAS TRWANIA PRAC

kwiecień 2015 r. – grudzień 2018 r.

ZAKRES PRAC:

Konserwacja techniczna i estetyczna wszystkich elewacji (tynków, dekoracji sztukatorskiej, kamiennych elementów) Domu Pomocy Społecznej w Bejskach.

SPIS ZAWARTOŚCI DOKUMENTACJI:

- część opisowa – 9 stron A4
- dokumentacja fotograficzna – (Fot. 1 – 48)

Alwernia kwiecień 2015 r.

Autor programu: mgr Monika Domańska

Prawa autorskie zastrzeżone.

MGR KONSERWACJI DZIEŁ SZTUKI
Monika Domańska
Monika Domańska
NR UPR. 6018
tel. 663-158-817

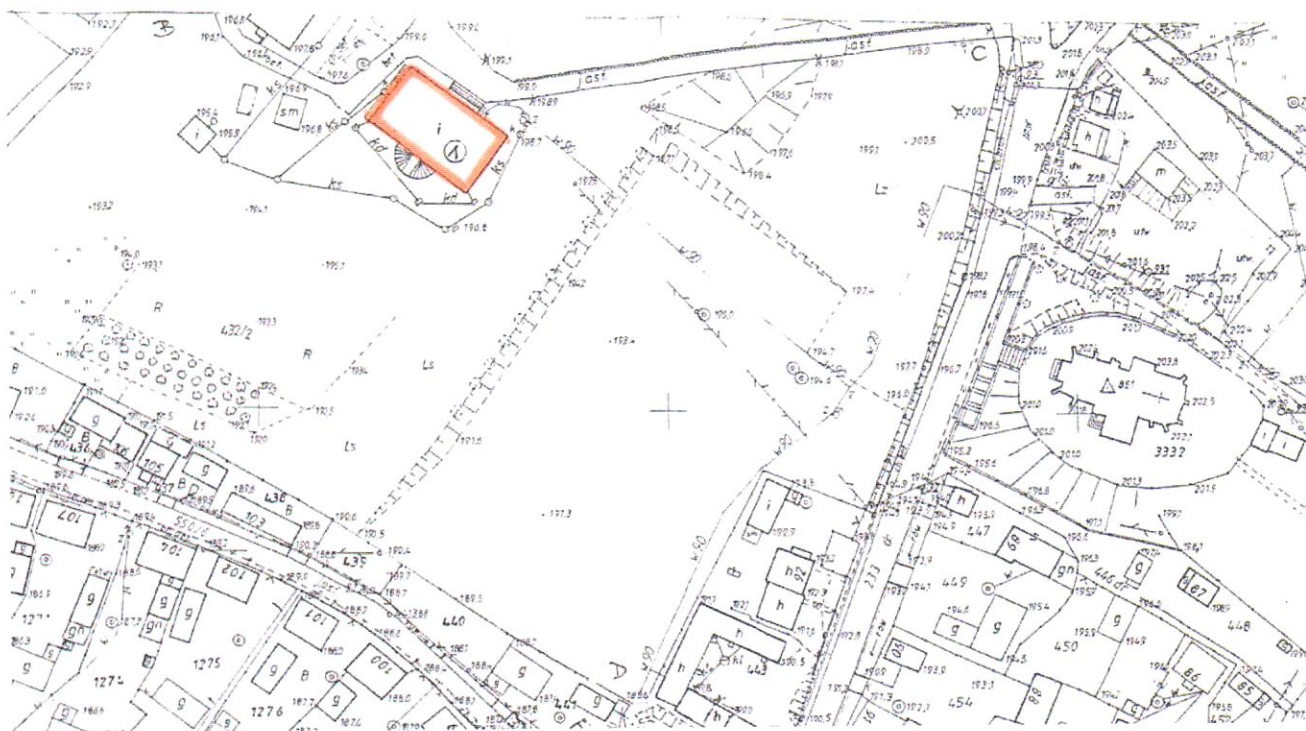
WSTĘP

Głównym celem planowanych prac jest konserwacja techniczno-estetyczna elewacji Pałacu Badenich pełniącego obecnie funkcję Domu Pomocy Społecznej w Bejskach. Obiekt jest wpisany do rejestru zabytków pod numerem A.174/1-3. Konserwacji poddane będą wszystkie elewacje budynku wraz z dekoracją sztukatorską oraz elementami kamiennymi.

**PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA
DZIAŁKI nr ewid. 432/2 1:1000
w m. Bejsce, gmina: Bejsce**

WŁAŚCICIEL:
STAROSTWO POWIATOWE
28-500 Kazimierza Wielka
ul. T. Kościuszki

UŻYTKOWNIK:
Dom Pomocy Społecznej
w Bejskach,
28-512 Bejsce nr 230

il. 1. Rzut poziomy DPS w Bejskach z **zaznaczonym** zakresem prac.

HISTORIA OBIEKTU

Klasycystyczny pałac w Bejskach powstał w 1802 roku. Zaprojektował go Jakub Kubicki dla Marcina Badeniego, pełniącego funkcję ministra sprawiedliwości w rządzie Królestwa Polskiego. Jakub Kubicki był uczniem Dominika Merliniego, twórcą rezydencji wielkiego księcia Konstantego – warszawskiego Belwederu.

Budowa ma charakter belwederu i usytuowana jest na osi północno-południowej na niewielkim zboczu, opadającym ku południowi zboczu. Poziom gruntu na którym umieszczony jest obiekt (zbocze) spowodował, że część poziomu piwnic jest ponad jego poziomem. Pałac jest podpiwniczony, piętrowy na planie prostokąta. Elewacja frontowa posiada otwory okienne ustawione w dziewięciu osiach pionowych. Na osi środkowej znajduje się portyk (trójosiowy) z doryckimi kolumnami z belkowaniem z napisem "PRACA NADAŁA SPOCZYNEK" i trójkątnym tympanonem. Na elewacji tylnej znajduje się ryzalit sali balowej, w części cokołowej umieszczono kamienną grotę z kamienia łamanego (dziki watek). W belkowaniu ryzalitu znajduje się data "M.D.CCCII.". Ciekawym rozwiązaniem zastosowanym przez Kubickiego w konstrukcji górnej kondygnacji jest zmniejszenie wysokości otworów okiennych, co podkreśla przeznaczenie tej części pałacu. Pomieszczenia na piętrze zarezerwowane były bowiem na sypialnie, zaś parter pełnił funkcję

reprezentacyjną. Elewacje są boniowane z zamknięciem w postaci gzymsu koronującego. Obiekt zamyka dach czterospadowy z masywnym kominem, murowanym i otynkowanym.

Elewacje obecnie mają biały kolor.

Od 1955 roku pałac zaczął pełnić funkcję Domu Pomocy Społecznej dla osób dorosłych.

STAN ZACHOWANIA

WĄTEK Ceglany

Po zapoznaniu się z obiektem stwierdzić można, że mur ceglany wykazuje bardzo zły stan zachowania.

Mur narażony był na stałe i silne zawilgocenie (od dołu i od góry) oraz ciągłe podciąganie kapilarnie wody z gruntu transportujące jednocześnie rozpuszczalne sole. Wynikiem tego są widoczne zdeintegrowane cegły.

Ze względu na silne zanieczyszczenie środowiska proces destrukcyjny obiektu przebiegał dość szybko. W miejscach, gdzie tynk uległ zniszczeniu i odsłonił watek ceglany widoczne są mocno zniszczone cegły i spoiny. Dodatkowo opady atmosferyczne w miejscach odsłoniętego wтку ceglanego wypłukiwały spoiwo. Natomiast w miejscach gdzie watek ulegał nasączeniu wodą poprzez jej wnikiwanie pod tynkiem oraz kapilarnie z gruntu na całej powierzchni murów występowały liczne ubytki oraz uszkodzenia mechaniczne wтку. W wyniku zanieczyszczenia powietrza oraz działaniem wody opadowej watek miejscowo stracił swą pierwotną zwięzłość i spistość, kruszy się, rozwarstwia, łuszczy.

Pomimo tego, że w poprzednich latach mury były wielokrotnie poddawane remontom miejsca uzupełnień tynków i wymiany cegieł nie odróżniały się od oryginału pod względem kolorystyki, ponieważ stopień destrukcji był tak rozległy, że zatarał jakiegokolwiek następujące zmiany.

Brak jakiegokolwiek izolacji fundamentów, a tym samym podciąganie kapilarnie wody z gruntu, transportującej jednocześnie rozpuszczalne sole także miało znaczny wpływ na silną degradację wтку ceglanego.

Ponadto na obiekcie występują dużą różnicę poziomów pomiędzy gruntem. Woda kumuluje się w strukturze i powoduje dezintegrację cegieł i spoin. Powodem jest również zbity grunt i mocna zaprawa murarska (zastosowana podczas poprzednich remontów), powodująca brak możliwości odparowywania wody z muru.

Dużym problemem są również pęknięcia strukturalne ceglanych murów. Widoczne były w szczególności pomiędzy otworami okiennymi, gdzie występowały rysy oraz wykruszenia cegły.

Dodatkowo odbijanie się wody opadowej od powierzchni gruntu powoduje utrzymywanie się wilgoci w strukturze muru w skutek, czego widoczna jest dezintegracja cegły i przebarwienia oraz zmiany barwne na całej powierzchni.

Również w roku 2014 pokazały się wykwyty solne.

Z perspektywy czasu wiadomo, że kolejne prace naprawcze nie koniecznie były przeprowadzane właściwie (m.in. nałożono zbyt mocne i ciężkie zaprawy), co przyczyniło się do silnej degradacji cegieł. Mocna cementowa szlichta na powierzchni tynków spowodowała utworzenie bariery uniemożliwiającej tzw. „oddychanie” murków. Efektem jest warstwowe łuszczenie się lica wтку ceglanego zarówno tego odsłoniętego jak i tego w miejscach pęknięć i dużego zawilgocenia murów.

TYNKI I SZTUKATERIE

Budynek nie posiada izolację fundamentów a czynnikiem negatywnie wpływającym na niszczenie i zawilgocenie ścian jest szlichta cementowo-piaskowa. Ponadto powierzchnia tynku została opracowana niestarannie. Wynikiem tego są widoczne na całej powierzchni tynku miejscowe odspojenie farby oraz zacieki a także pęknięcia tynków. Poza tym nierówna powierzchnia tynków powoduje „plamiste” osiadanie pyłów. Większość tynków pokryta jest siatką spękań. Także profile sztukatorskie i tynki nad oknami wykazują pęknięcia strukturalne. Tynk jest pokryty farbami, które

łuszczyć się i odspajają od ściany. Złuszczenia występują szczególnie nad cokołem kamiennym na ścianach nawy i prezbiterium.

Ponadto sztukaterie oraz cała powierzchnia ścian zostały przemalowane bez dokładnego oczyszczenia ich powierzchni z zabrudzeń oraz bez uzupełniania ubytków. Pęknięcia pod parapetami okiennymi widoczne są w szczególności na ścianach pomiędzy otworami okiennymi.

Powierzchnię muru w części cokołowej miejscowo pokrywają mchy i porosty. Większa część tynków uległa nieodwracalnemu zniszczeniu.

Ponadto na elewacjach południowej i zachodniej istnieją stare okna bez opasek. W latach poprzednich na elewacji północnej i wschodniej wymieniono stolarkę okienną wraz z opaskami.

KAMIENNE ELEMENTY ELEWACJI WYKONANE Z PIASKOWCA (podbicie dachu - podbitka, grota na elewacji północnej, wstawki kamienne na cokole i bazach kolumn)

Ze względu na zanieczyszczenie środowiska oraz narażenie kamienia na namakanie i porosty mchów degradacja kamienia postępowała szybko. Elementy kamienne pierwotnie były otynkowane. Jednakże z powodu odspojenia tynków, ich spękanie a przez to odsłonięcie kamiennych wykończeń podbitki dachowej kamień ulegał zniszczeniu. Kamienne podbicie dachu było i jest narażony na stałe i silne zawilgocenie i działanie soli, co spowodowało miejscową degradację, wykruszenia oraz utracenia. Na powierzchni kamienia występują zmiany barwne. Spowodowane zostało to przez ciągłe wnikanie wody transportującej jednocześnie rozpuszczalne sole. Fuga pomiędzy kamiennymi płytami straciła swoje właściwości techniczne i uległa wykruszeniu. Przemalowania i naprawy mocna cementową zacierką utworzyła przede wszystkim nieestetyczną powłokę, powodującą degradację strukturalną kamienia.

Kamienna grota na elewacji północnej również jest w stanie kwalifikującym się do zabiegów konserwacji. Na wątku kamiennym z kamieni z wapienia pińczowskiego o nierównym ułożeniu (wątek dziki) utworzyła się patyna, ciemna i miejscami gruba. Spoina pomiędzy kamieniami uległa wykruszeniu i przebarwieniom. Występują także liczne ubytki powodujące wnikanie wody w głąb muru kamiennego.

W trakcie wstępnych badań stratygraficznych odkryto, że w partii cokołowej elewacji występują kamienne wstawki w postaci płyt-bloków kamiennych z wapienia pińczowskiego. Poza tym bazy kolumn również wykonano z tego samego rodzaju budulca. Prawdopodobnie kapitele także są wykonane z wapienia pińczowskiego (na obecnym etapie wiedzy nie jest to informacja pewna-po ustawieniu rusztowań należy to przebadać). Kamień występujący pod warstwą tynków i powłok malarskich jest mocno osłabiony. Widoczna jest rozległa dezintegracja granulacyjna oraz spowodowane tym ubytki.

OBRÓBKIE BLACHARSKIE

Ofasowanie komina jest w złym stanie i wymaga wymiany. Obecnie jest ono nieuszczelne i powoduje wnikanie wody w strukturę wątku komina a przez to przenika przez zadaszanie w głąb ścian i gzymsów. Blacha z czasem uległa odkształceniu i rozszczelnieniu. Ponadto wszystkie rynny i rury spustowe są wadliwe i nieestetyczne. Ich wadliwość powoduje zniszczenia tynków i murowanych ścian pałacu.

WSTĘPNE ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE

Celem prac konserwatorskich będzie zahamowanie procesu niszczenia oraz przywrócenie walorów estetycznych i historycznych obiektu.

Zróżnicowanie technologii i stanu zachowania poszczególnych elementów wymaga dostosowania metod konserwatorskich do określonych warunków. Wszystkie zabiegi będą poprzedzone szczegółowym rozpoznaniem budowy technologicznej, określeniem zakresu i przyczyn zniszczeń oraz próbami gwarantującymi właściwy dobór środków i metod konserwatorskich.

WĄTEK Ceglany

Watek ceglany murów pałacu należy w miejscach odsłoniętych i mocno zdeintegrowanych oraz spękanych poddać naprawom poprzez częściową wymianę i odsolenie. Ubytki w spoinie wypełnić zaprawą i przykryć tynkiem zgodnie z zaleceniami dotyczącymi tynków i sztukaterii.

TYNKI I SZTUKATERIE

Wstępnie wykonano badania stratygraficzne jednakże je poszerzyć i kontynuować w trakcie prac remontowych. Osłabione i odpajające się warstwy tynków, także wadliwie wykonane uzupełnienia należy usunąć. Zakłada się także przeprowadzenie dezynfekcji miejsc porośniętych mikroflorą oraz miejscowe wykonanie impregnacji wzmacniającej cegieł muru. Elementy mocno zdegradowane należy wymienić na nowe z takiego samego budulca. Obluzowane cegły osadzić na nowo na zaprawie. Pęknięcia techniczne należy kotwić. Wykonać pełną konserwację i rekonstrukcję tynków (materiały należy zastosować wg instrukcji i wytycznych WTA) wraz z opracowaniem kolorystycznym ich powierzchni. Przy parapetach (gzymsach pod oknami) należy nałożyć zaprawę wodo- i mrozoodporną. Należy przeprowadzić kompleksową konserwację sztukaterii.

Wszystkie parapety (gzymsy pod okienne) należy oczyścić i nałożyć szlichtę z zaprawy mrozoodpornej, szlamu uszczelniającego spełniającego funkcję izolacji hydrofobowej bez potrzeby montażu ofasowania z blachy.

Po wykonaniu wstępnych badań stratygraficznych wnioskuje się o nadanie jasnej kolorystyki elewacji. Odnaleziono nawarstwienia farb w kolorach piaskowych i białych. W trakcie prac należy dokładnie przebadать warstwy chronologiczne i technologiczne na ścianach z wszystkimi elementami dekoracji architektonicznej by ostatecznie ustalić estetykę kolorystyczną pałacu.

KAMIENNE ELEMENTY ELEWACJI WYKONANE Z PIASKOWCA (podbicie dachu - podbitka, grot na elewacji północnej, wstawki kamienne na cokole i bazach kolumn)

Celem planowanych prac konserwatorskich jest powstrzymanie zachodzących procesów destrukcji elementów kamiennych. W związku zdeintegrowany kamień należy wzmocnić poprzez zabieg impregnacji strukturalnej. Wadliwe uzupełnienia (kity, fugi,) należy usunąć. Obluzowane elementy kamienne osadzić na nowo na zaprawie i kotwach. W miejscach pęknięć płyt na podbiciu dachu zamontować kotwy. Ubytki uzupełnić kitami.

Po usunięciu wadliwych tynków i powłok malarskich z kamienia należy zdezynfekować i wzmocnić strukturalnie a następnie podjąć ostateczną decyzję czy kamień należy eksponować czy zasłonić tynkiem i pomalować.

Wstępnie proponuje się ekspozycję kamiennych baz i kapiteli kolumn.

OBRÓBK I BLACHARSKIE

Ofasowanie komina jest w złym stanie i wymaga wymiany. Należy wymienić obróbki na nowe z blachy miedzianej z wyprowadzeniem odpowiednich spadków i uszczelnień. Należy także wymienić rynny i rury spustowe na miedziane.

PROPONOWANE POSTĘPOWANIE KONSERWATORSKIE

WĄTEK CEGLANY

1. Usunięcie osłabionych tynków oraz nieestetycznych i osłabionych oraz odspojonych spoin wątku ceglanego. Odsłonięcie wątku w miejscach pęknięć strukturalnych murów.
2. Oczyszczenie metodą piaskowania przy użyciu agregatu Ce-Pe.
3. Wykonanie zabiegu dezynfekcji preparatem np. BFA firmy Remmers lub równoważnym.
4. Dezynfekcja partii porażonych korozją biologiczną z zastosowaniem preparatu BFA. Środek do usuwania porostu glonów i grzybów. Płynny silnie skoncentrowany środek czyszczący do usuwania porostu glonów i grzybów na murach, elewacjach oraz innych powierzchniach na zewnątrz budynków (firmy Remmers).
5. Ze względu na to, że ściany murów mają ponad 0,5 - go metra grubości, wykonanie zabiegu odprowadzania soli do rozszerzonego środowiska będzie mało skuteczny. Dlatego proponuje się pokrycie ścian środkiem stopującym sole, np. preparatem Sulfatex firmy Remmers lub równoważnym.
6. Pęknięcia strukturalne należy naprawić poprzez wykonanie tzw. szycia rys. Proponuje się pęknięcia oczyścić poprzez usunięcie luźnych fragmentów cegieł i zapraw także poprzez przedmuchanie powietrzem pod ciśnieniem, następnie wypełnienie rys preparatem na bazie i wmontowanie prętów kotwiących gwintowanych, nierdzewnych o średnicy 8 mm, osadzonych na żywicy zaprawie mineralnej HaliBond. Pręty należy zamontować zgodnie z zaleceniami wg. projektu budowlanego i ekspertyz dotyczących tego obiektu.
7. Wykonanie napraw wątki ceglano-kamiennego materiałem jak najbardziej zbliżonym pod względem wielkości i rodzaju materiału do oryginalnego, zachowanego. Zaprawa do murowania wykonana będzie na bazie wapna trasowego i cementu trasowego oraz piasku mieszanego grubszego szarego i żółtego (w proporcjach 1-1-4). Proporcje zaprawy dobrano do właściwości zachowanych spoin - zachowane spoiny posiadają nasiąkliwość w wielkości 10,4 - 3,7, natomiast proponowana zaprawa charakteryzuje się nasiąkliwością równą 10,03. Ewentualnie wmurowanie nowych cegieł na gotowej zaprawie murarsko - tynkarska, wapiennej z grupy zapraw M 2,5.
8. Wykonanie zabiegu impregnacji wzmacniającej np. preparatem KSE 300 firmy Remmers lub równoważnym.
9. Uzupełnienie głębokich ubytków spoin zaprawą wapienno-cementową na bazie cementu białego i wapna trasowego oraz piasku rzecznoego lub zaprawą firmy na bazie wapna trasowego.

TYNKI I SZTUKATERIE

1. Wykonanie odkrywek w celu ustalenia oryginalnej kolorystyki tynków i elementów ciągnionych.
2. Oczyszczenie powierzchni ściany metodą piaskowania przy użyciu agregatu Ce-Pe.
3. Usunięcie spęcherzonych, lub o rozluźnionej strukturze, fragmentów tynku metodą skucia. Usunięcie cementowej zacierki.
4. Usunięcie nieestetycznych i osłabionych uzupełnień w gzymsach, profilach okiennych.
5. Poszerzenie pęknięć gzymsów - tzw. przeżyłowanie i ich wypełnienie zaprawą mineralną do wykonywania i naprawy gzymsów i profili ciągnionych, także do wykonania szlachty końcowej na całej powierzchni np. Ispo Clasick (firmy Sto-ispo) lub Universalputz (firmy Kaim) lub równoważnym.
6. Dezynfekcja partii porażonych korozją biologiczną z zastosowaniem preparatu BFA. Środek do usuwania porostu glonów i grzybów. Płynny silnie skoncentrowany środek czyszczący do usuwania porostu glonów i grzybów na murach, elewacjach oraz innych powierzchniach na zewnątrz budynków (firmy Remmers).
7. Wprowadzenie w strukturze tynku tzw. peszli by umieścić w nich instalację elektryczną biegnącą obecnie powierzchniowo na elewacji.
8. Całą powierzchnię zagruntować preparatem wzmacniającym.

9. Wykonanie tynków renowacyjnych-solochłonnych w partiach przycokołowych, narażonych na silne działanie wody i soli, w razie potrzeby na całości ścian.
10. Wykonanie obrzutki zaprawą renowacyjną z systemu zapraw WTA. Zaprawa do obrzutki wstępnej z dodatkiem wapna trasowego WTA, odpornej na działanie sulfatów (soli i siarczanów), np. firmy Remmers lub Ceresit lub równoważną.
11. Nałożenie tynku solochłonnego wg systemu WTA, tynku porowatego, podkładowego, renowacyjnego na bazie wapna trasowego, np. firmy Remmers lub Ceresit lub równoważną.
12. Następnie nałożenie tynku renowacyjnego wzmocnionego włóknami mineralnymi do naprawy i renowacji uszkodzonych fasad ze starym tynkiem np. Sto Trass Filtzputz firmy Sto-ispo lub równoważną.
13. Tynki i profile sztukatorskie pomalować farbami, krzemianowymi, silikatowymi na bazie całkowicie nowej kompozycji spoiw zolu krzemionkowego i szkła wodnego, łączy w sobie wszystkie zalety klasycznej farby dyspersyjno-silikatowej. Odporna na warunki atmosferyczne oraz na działanie promieni UV, kwasów i alkaliów. Jest niepalna, zawiera pigmenty światłoczułe. Powłoka, jaką tworzy jest matowa, paro-przepuszczalna i nie tworzy powłok błonotwórczych. Można ją nakładać bezpośrednio na tynk bez dodatkowych warstw. Jest wysoce hydrofobowa, nie zawiera rozpuszczalników i środków zmiękczających - kolorystyka zostanie określona po wykonaniu badań stratygraficznych i skonsultowaniu na komisji konserwatorskiej. (firmy Sto-ispo lub równoważną).

SZTUKATERIE pod oknami - parapety

1. Usunięcie osłabionych i cementowych zapraw profili w sposób mechaniczny dłutami i skalpelami.
2. Oczyszczenie metodą piaskowania przy użyciu agregatu Ce-Pe.
3. Pozostawić należy zdrowe strukturalnie profile.
4. Fragmenty zapraw wykazujące dobre właściwości wiążące można pozostawić.
5. Wykonanie zabiegu dezynfekcji preparatem BFA firmy Remmers lub równoważnym.
6. W razie konieczności wykonanie zabiegu impregnacji wzmacniającej cegły i zaprawy np. preparatem KSE 300 firmy Remmers lub równoważnym. Na obecnym etapie prac nie zauważono partii wymagających wzmocnień strukturalnych.
7. Odtworzenie profilowań parapetów zgodnie z zachowanym fragmentem z zaprawy podkładowej np. Grobzugmörtel, a następnie wyprowadzenie powierzchniowe z zaprawy Ceresit CR 44 osadzonej na tzw. wzmocnieniach - pajęczkach z drutu nierdzewnego osadzonego na żywicy np. Hilti Hit HY 70.
8. Wykonanie spadków z zaprawy cementowo - wapiennej (trasowej z dodatkiem uszczelniającym - Mörteldicht MDIII, firmy Remmers lub równoważną). Dzięki temu będzie można zrezygnować z wykonania metalowych parapetów, które historycznie nigdy nie istniały i uzyskać zabezpieczenie poziomych elementów, narażonych na działanie wód opadowych, zamarzania itp.

KAMIENNE ELEMENTY ELEWACJI WYKONANE Z PIASKOWCA (podbicie dachu - podbitka, grota na elewacji północnej, wstawki kamienne na cokole i bazach kolumn)

1. Oczyszczenie powierzchni kamiennych metodą piaskowania przy użyciu agregatu Ce-Pe. Zabieg ten może być przeprowadzony w ograniczonym zakresie – w zależności od stanu kamienia (metoda dotyczy tylko elementów o mocnej strukturze).
2. Oczyszczenie powierzchni elementów kamiennych metodą mechaniczną, ręcznie przy użyciu szczotek nylonowych i wody.
3. Zabrudzenia cementową zaprawą oraz cementowe, szpecące uzupełnienia fugi wykucć przecinakami oraz młotkami. Usunięcie nieestetycznych uzupełnień metodą wykucia.
4. Oczyszczenie powierzchni elementów kamiennych metodą mechaniczną, ręcznie przy użyciu szczotek nylonowych i wody.

5. Dezynfekcja preparatem Grünbelag-Entferner firmy Remmers lub równoważnym.
6. Impregnacja wzmacniająca preparatem KSE 300 (firmy Remmers).
7. Wykonanie iniekcji w miejscach pęknięć kamienia (bazy cokołów, próg portalu wejściowego do nawy od strony płu.) preparatem na bazie zaczynu mineralnego na bazie cementu lub np. Injektionsleim 2K firmy Remmers lub równoważną. Zaprawa włączana pod niskim ciśnieniem z dodatkiem kruszywa uszlachetniającego.
8. Przygotowanie „gniazd” pod osadzenie taszli z wapienia w miejscach dużych ubytków.
9. Osadzenie wcześniej przygotowanych taszli w odpowiednich „gniazdach” np. na żywicy iniekcyjnej HIT-HY 50 produkcji Hilti.
10. Uzupełnienie pozostałych drobniejszych ubytków w kamieniu i fug przy zastosowaniu zaprawy o odpowiednio dobranym kolorze, np. Restauriermörtel firmy Remmers lub równoważną. Wcześniej w głębszych miejscach należy wykonać zbrojenie z drutu mosiężnego. W razie nie uzyskania dobrego efektu na bazie gotowych zapraw wykonać kit na bazie wapna-cementu-piasku szklarskiego w proporcjach 1-1-3 części objętościowe.
11. Ewentualne scalenie kolorystyczne uzupełnień przy zastosowaniu emulsji silikonowej Funcosil LA Siliconfarbe firmy Remmers i naturalnych pigmentów ziemnych firmy Kremer odpornych na alkalia.
12. Ewentualna hydrofobizacja struktury kamienia środkiem hydrofobowym (Funcosil SNL firmy Remmers lub Sarsil H-14R firmy Silikony polskie lub równoważnym) w miejscach gdzie kamień będzie docelowo ekspozycyjny. Jednakże zabieg ten należy

OBRÓBKIE BLACHARSKIE dach komin miedz

1. Oczyszczenie i nałożenie szlichty z zaprawy mrozoodpornej CM11 (produkcji Ceresit) z uformowaniem spadków.
2. Wykonanie nowych parapetów z blachy miedzianej.
3. Wykonanie izolacji pod parapetami z papy.
4. Montaż parapetów poprzez ich wpuszczenie w strukturę muru i tynku oraz uszczelnienie ich silikonem bezbarwnym odpornym na warunki zewnętrzne oraz z dodatkiem antybakteryjnym.
5. Wymiana zniszczonych pionowych rur spustowych na miedziane.

W/w prace konserwatorskie nie wymagają żadnych zmian konstrukcyjnych budynku. Wszystkie zabiegi należy wykonywać biorąc także pod uwagę projekt i ekspertyzy sporządzone dla tego obiektu.

MGR KONSERWACJI DZIEŁ SZTUKI
 Monika Domańska
Monika Domańska
 NR. UPR. 6018
 tel. 663-158-817

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

Fot. 1. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja południowa. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby.

Fot. 2. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja północna. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby.

Fot. 3. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja północna. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby.

Fot. 4. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja północna. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby.

Fot. 5. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja wschodnia. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby.

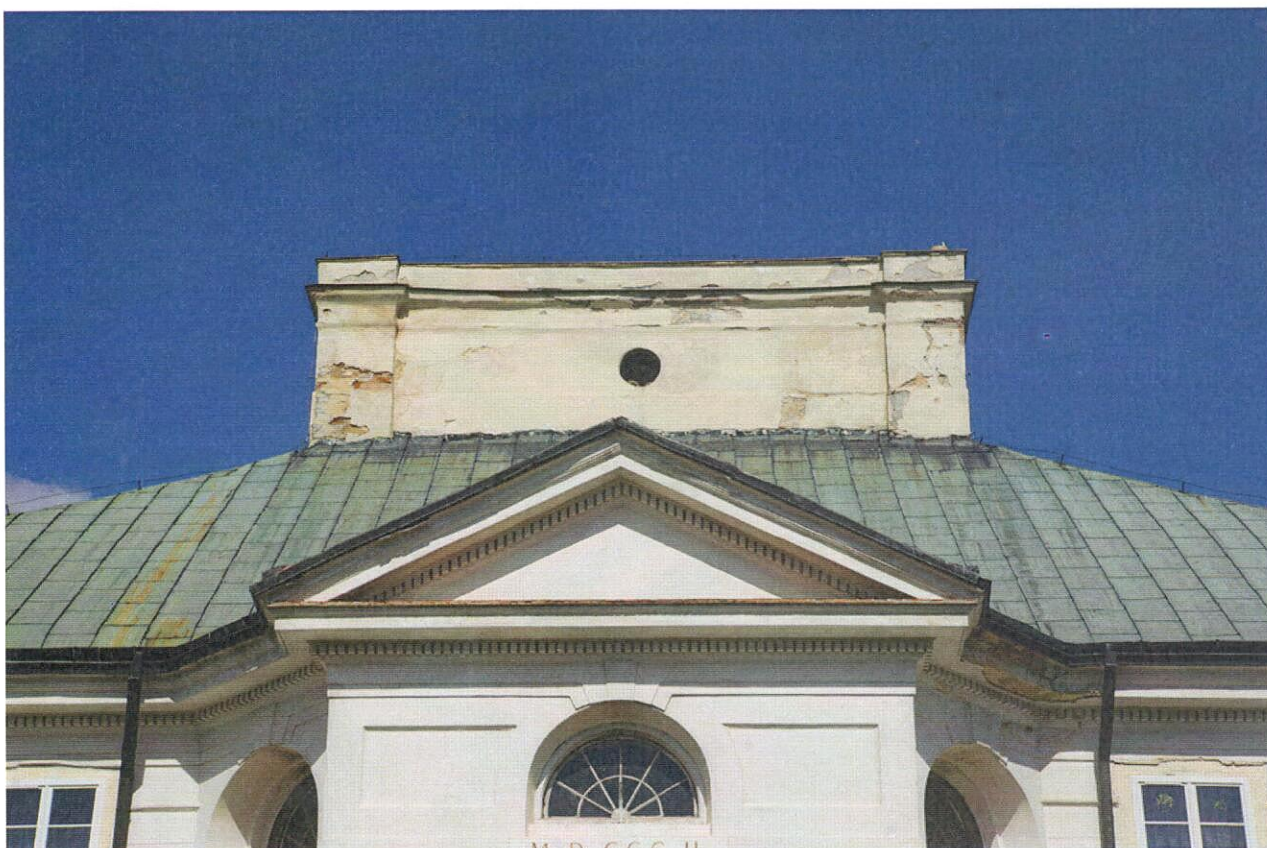
Fot. 6. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja zachodnia. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby.

Fot. 7. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja północna. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Rozległe ubytki w partii gzymsu koronującego.

Fot. 8. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja północna. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Rozległe ubytki w partii komina.

Fot. 9. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja wschodnia. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Rozległe ubytki w partii komina.

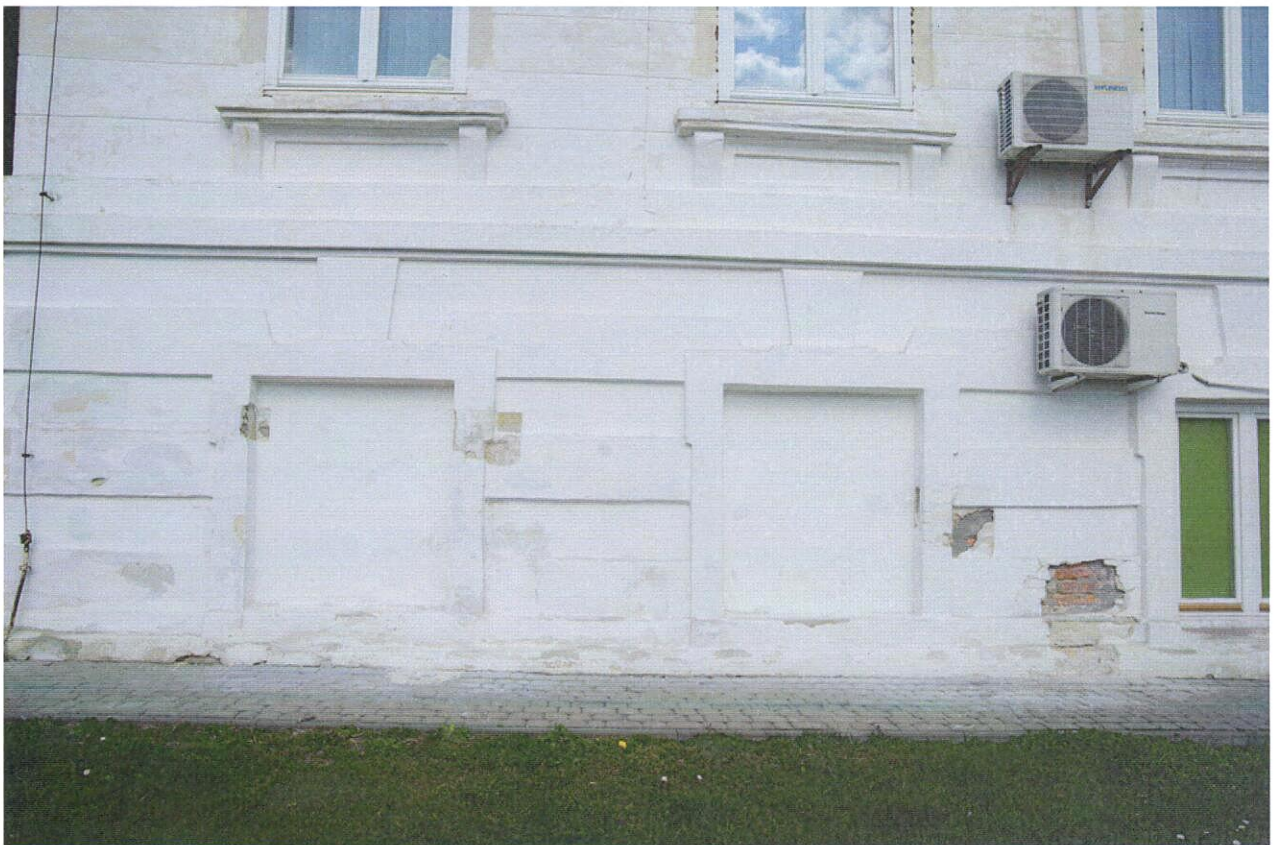

Fot. 10. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja zachodnia. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Rozległe ubytki w partii komina.

Fot. 11. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja zachodnia. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Rozległe ubytki i nieestetyczne tynki w partii cokołowej.

Fot. 12. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja północna. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Rozległe ubytki i nieestetyczne tynki w partii cokołowej.

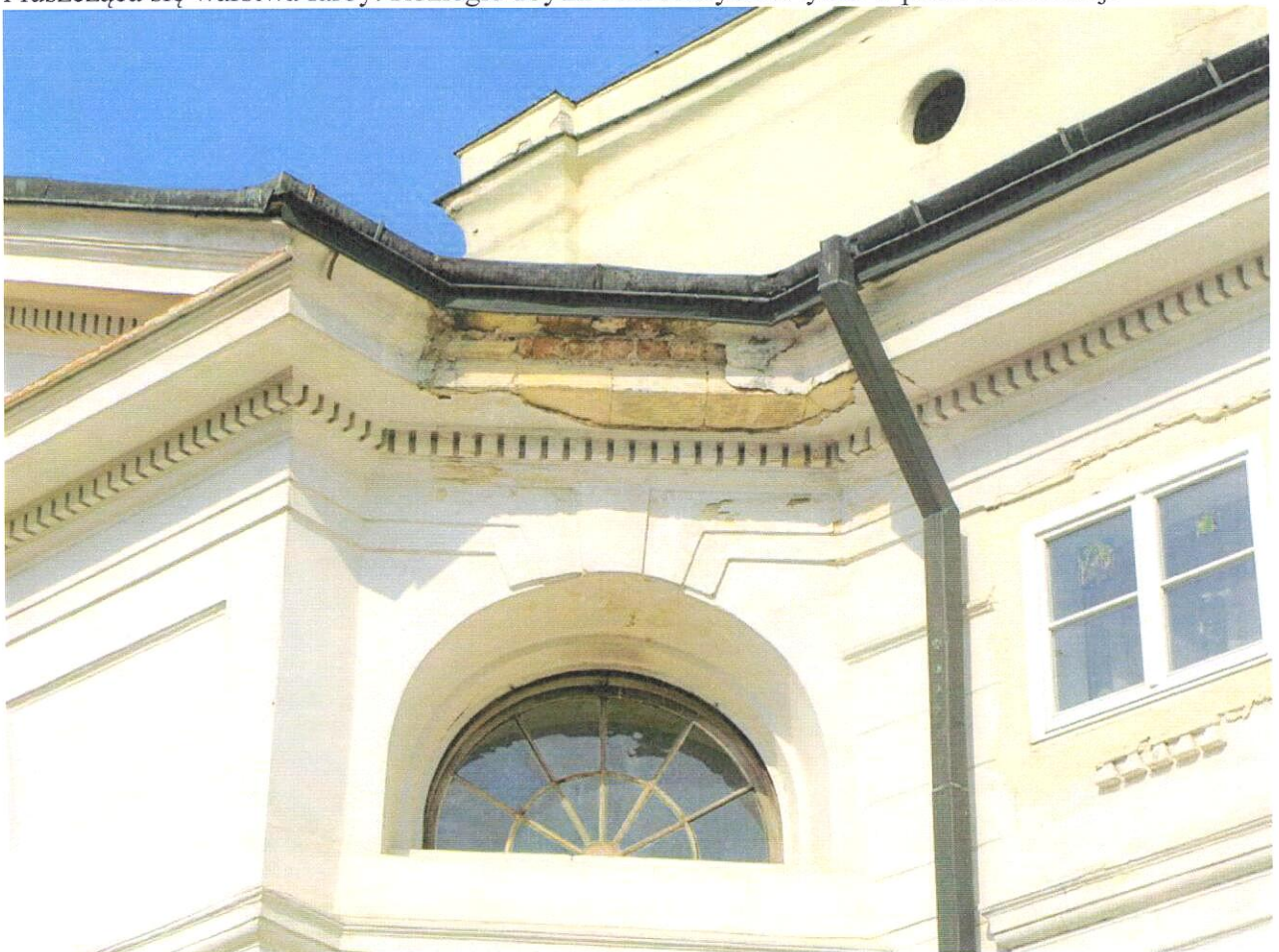

Fot. 13. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja północna. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Rozległe ubytki i nieestetyczne tynki w partii cokołowej.

Fot. 14. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja południowa. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Rozległe ubytki i nieestetyczne tynki w partii cokołowej.

Fot. 15. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja północna. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Rozległe ubytki i nieestetyczne tynki w partii zwieńczenia ryzalitu.

Fot. 16. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja południowa. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Rozległe ubytki i nieestetyczne tynki w partii zwieńczenia portyku.

Fot. 17. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja południowa. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Rozległe ubytki i nieestetyczne tynki w partii zwieńczenia portyku.

Fot. 18. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja południowa. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Rozległe ubytki i nieestetyczne tynki w partii zwieńczenia portyku.

Fot. 19. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja północna. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Rozległe ubytki i nieestetyczne tynki w partii gzymsu wieńczącego.

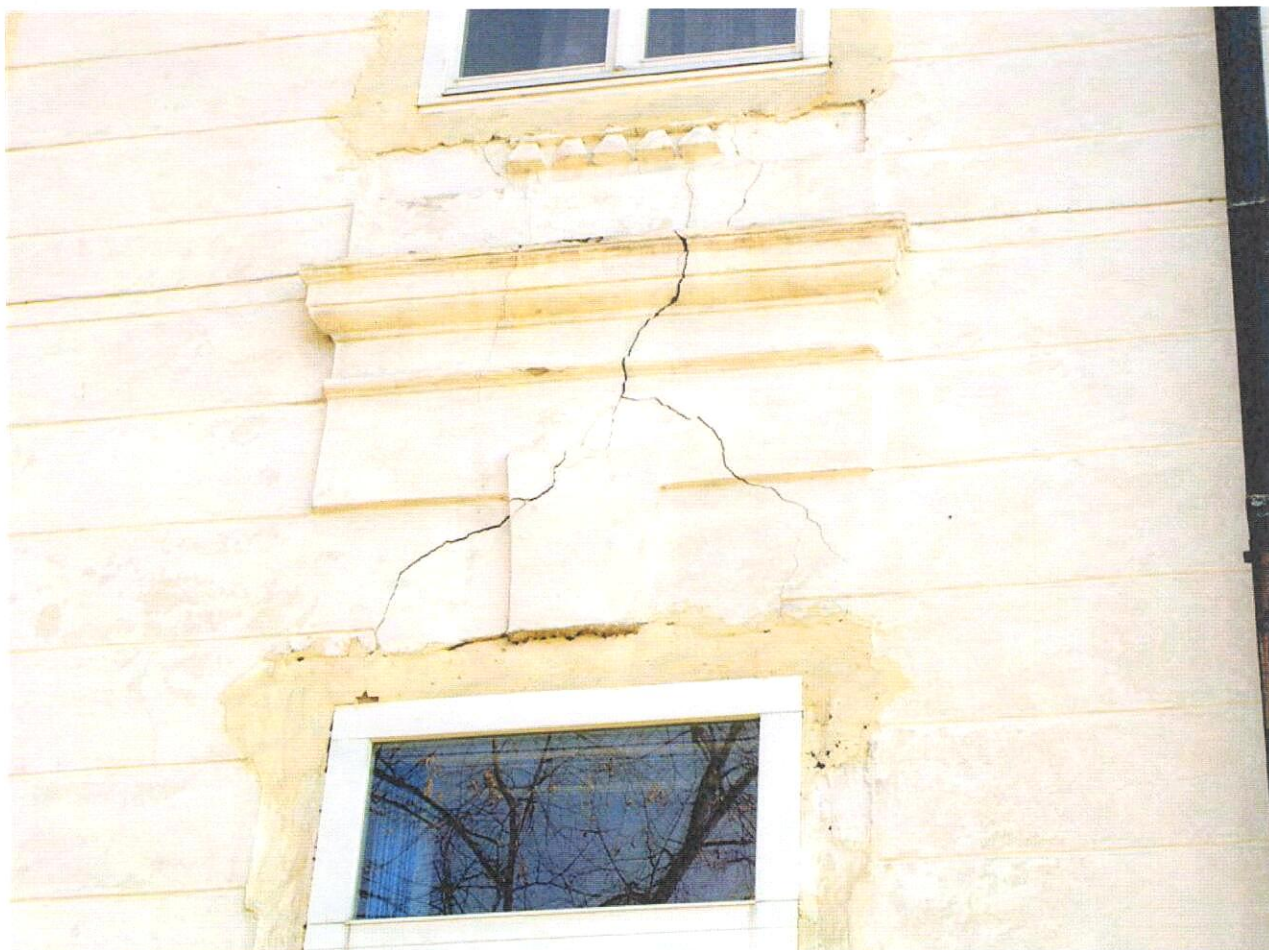

Fot. 20. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja południowa. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Rozległe ubytki i nieestetyczne tynki w partii zwieńczenia portyku.

Fot. 21. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja wschodnia. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Rozległe ubytki i pęknięcia murów oraz brak opasek okiennych.

Fot. 22. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja wschodnia. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Rozległe ubytki i pęknięcia murów oraz brak opasek okiennych.

Fot. 23. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja północna. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby.

Fot. 24. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja północna. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Rozległe ubytki i pęknięcia murów oraz brak opasek okiennych.

Fot. 25. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja północna. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Nieestetyczne i nie właściwe uzupełnienia.

Fot. 26. Pałac Badenich w Bejscach. Elewacja zachodnia. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Nieestetyczne i nie właściwe uzupełnienia.

Fot. 27. Pałac Badenich w Bejskach. Narożnik elewacji zach.-płd. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Nieestetyczne i nie właściwe uzupełnienia.

Fot. 28. Pałac Badenich w Bejscach. Narożnik elewacji północnej. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Nieestetyczne i nie właściwe uzupełnienia.

Fot. 29. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja północna. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Nieestetyczne i nie właściwe uzupełnienia.

Fot. 30. Pałac Badenich w Bejscach. Elewacja południowa. Widoczne złuszczenia farb na całej powierzchni kolumny.

Fot. 31. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja południowa. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian i elementach dekoracyjnych, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Spod warstwy tynków i farb widoczny jest kamienny blok.

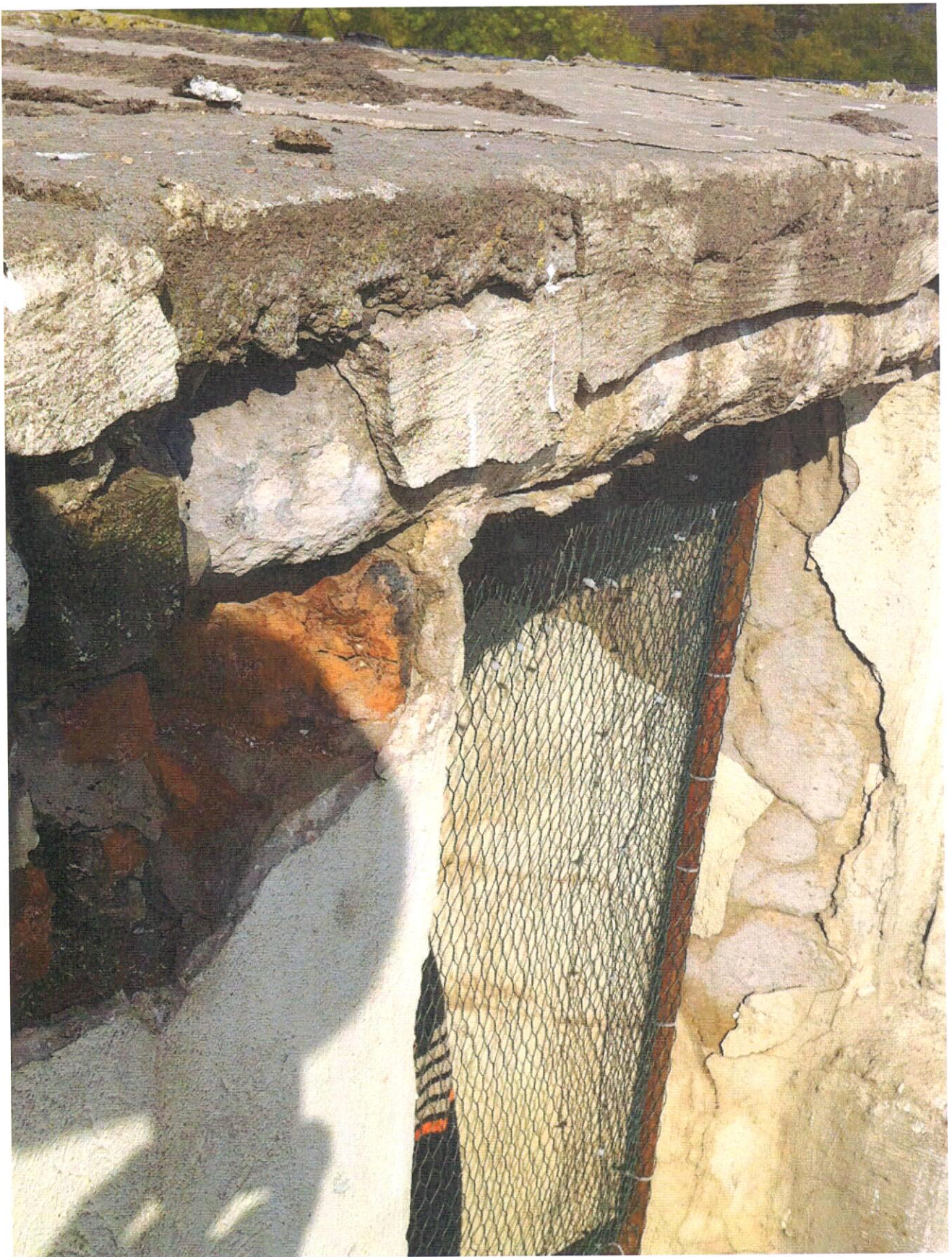
Fot. 32. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja południowa. Widoczne odspojenie tynków z powierzchni kamiennej nakrywy schodów.

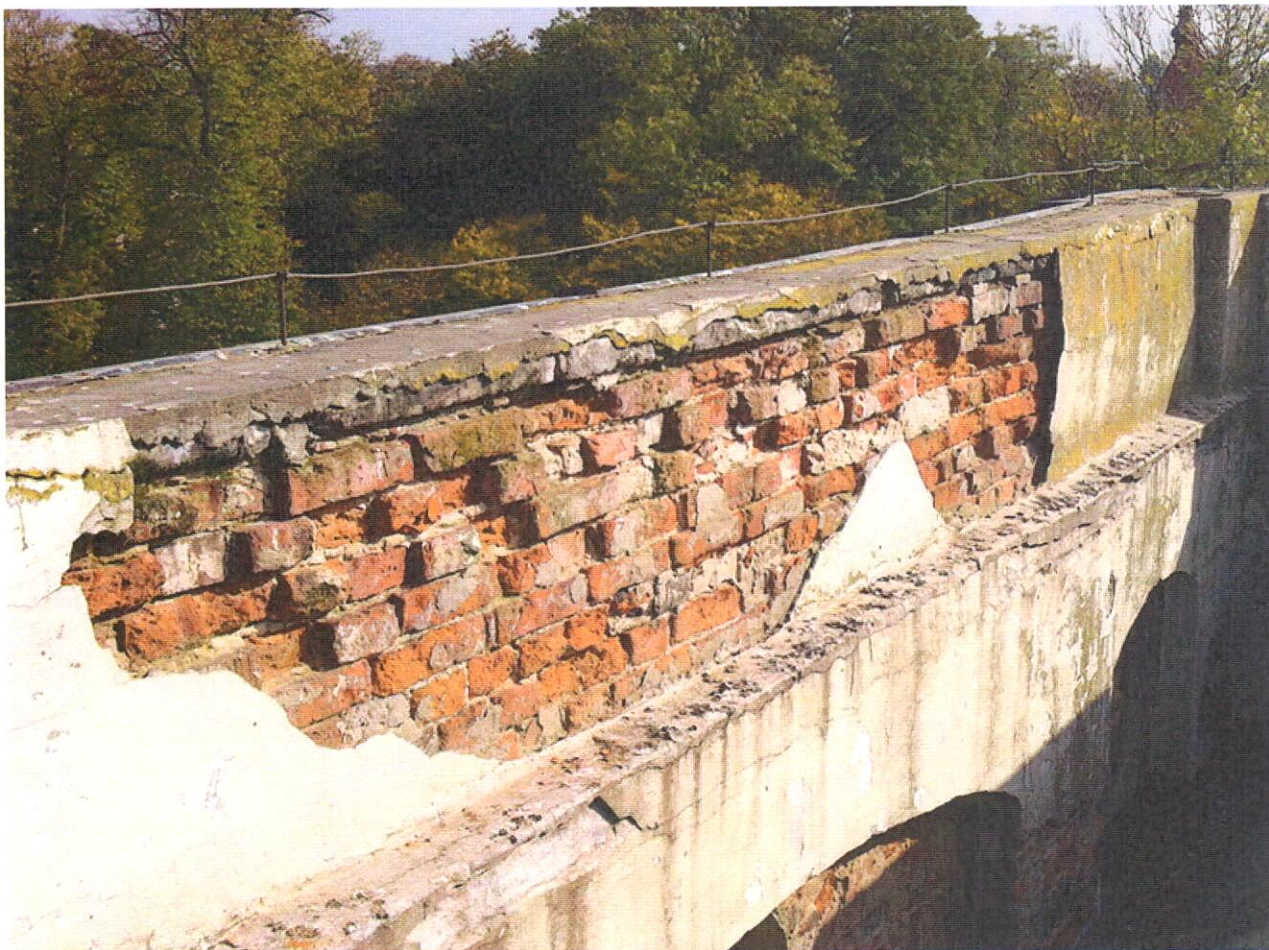
Fot. 33. Pałac Badenich w Bejscach. Elewacja północna. Widoczne zabrudzenia powierzchniowe na całej powierzchni ścian, odspojenia tynków i łuszcząca się warstwa farby. Zabrudzenia kamiennej grotty.

Fot. 34. Pałac Badenich w Bejscach. Komin. Widoczne rozległe odspojenia tynków i degradacja ceglanego wątku.

Fot. 35. Pałac Badenich w Bejscach. Komin. Widoczne rozległe odspojenia tynków i degradacja ceglanego wątku.

Fot. 36. Pałac Badenich w Bejscach. Komin. Widoczne rozległe odspojenia tynków i degradacja ceglanego wątku oraz porosty mchów. Na styku pokrycia blachą i tynków widoczne są nieszczelności obróbek blacharskich.

Fot. 37. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja zachodnia. Widoczne zniszczenia tynków przy rurze spustowej co jest wynikiem wady odwodnienia i złego odprowadzania wody z obiektu.

Fot. 38. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja zachodnia. Widoczne nawarstwienia tynków nakładanych podczas kolejnych remontów.

Fot. 39. Pałac Badenich w Bejscach. Elewacja południowa. Widoczne nawarstwienia tynków i powłok malarskich nakładanych podczas kolejnych remontów.

Fot. 40. Pałac Badenich w Bejscach. Elewacja południowa. Widoczne nawarstwienia tynków i powłok malarskich nakładanych podczas kolejnych remontów.

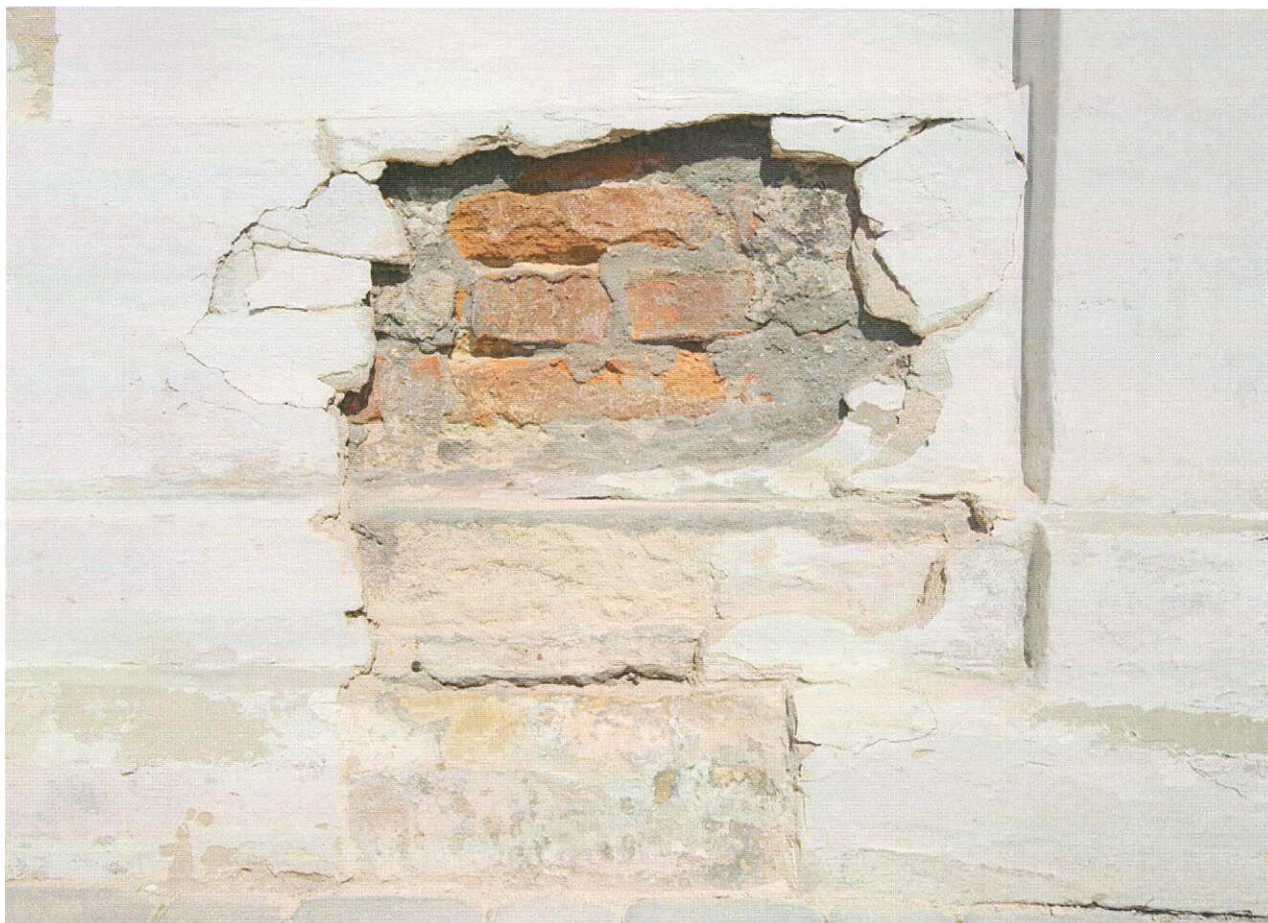
Fot. 41. Pałac Badenich w Bejscach. Elewacja południowa. Widoczne nawarstwienia tynków i powłok malarskich nakładanych podczas kolejnych remontów.

Fot. 42. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja północna. Widoczne nawarstwienia tynków i powłok malarskich nakładanych podczas kolejnych remontów.

Fot. 43. Pałac Badenich w Bejscach. Elewacja północna. Widoczne nawarstwienia tynków i powłok malarskich nakładanych podczas kolejnych remontów.

Fot. 44. Pałac Badenich w Bejscach. Elewacja południowa. Widoczne nawarstwienia tynków i powłok malarskich nakładanych podczas kolejnych remontów.

Fot. 45. Pałac Badenich w Bejscach. Elewacja północna. Widoczne nawarstwienia tynków i powłok malarskich nakładanych podczas kolejnych remontów.

Fot. 46. Pałac Badenich w Bejscach. Elewacja północna. Widoczne nawarstwienia tynków i powłok malarskich nakładanych podczas kolejnych remontów.

Fot. 47. Pałac Badenich w Bejscach. Elewacja wschodnia. Widoczne nawarstwienia tynków i powłok malarskich nakładanych podczas kolejnych remontów.

Fot. 48. Pałac Badenich w Bejskach. Elewacja zachodnia. Widoczne nawarstwienia tynków i powłok malarskich nakładanych podczas kolejnych remontów.